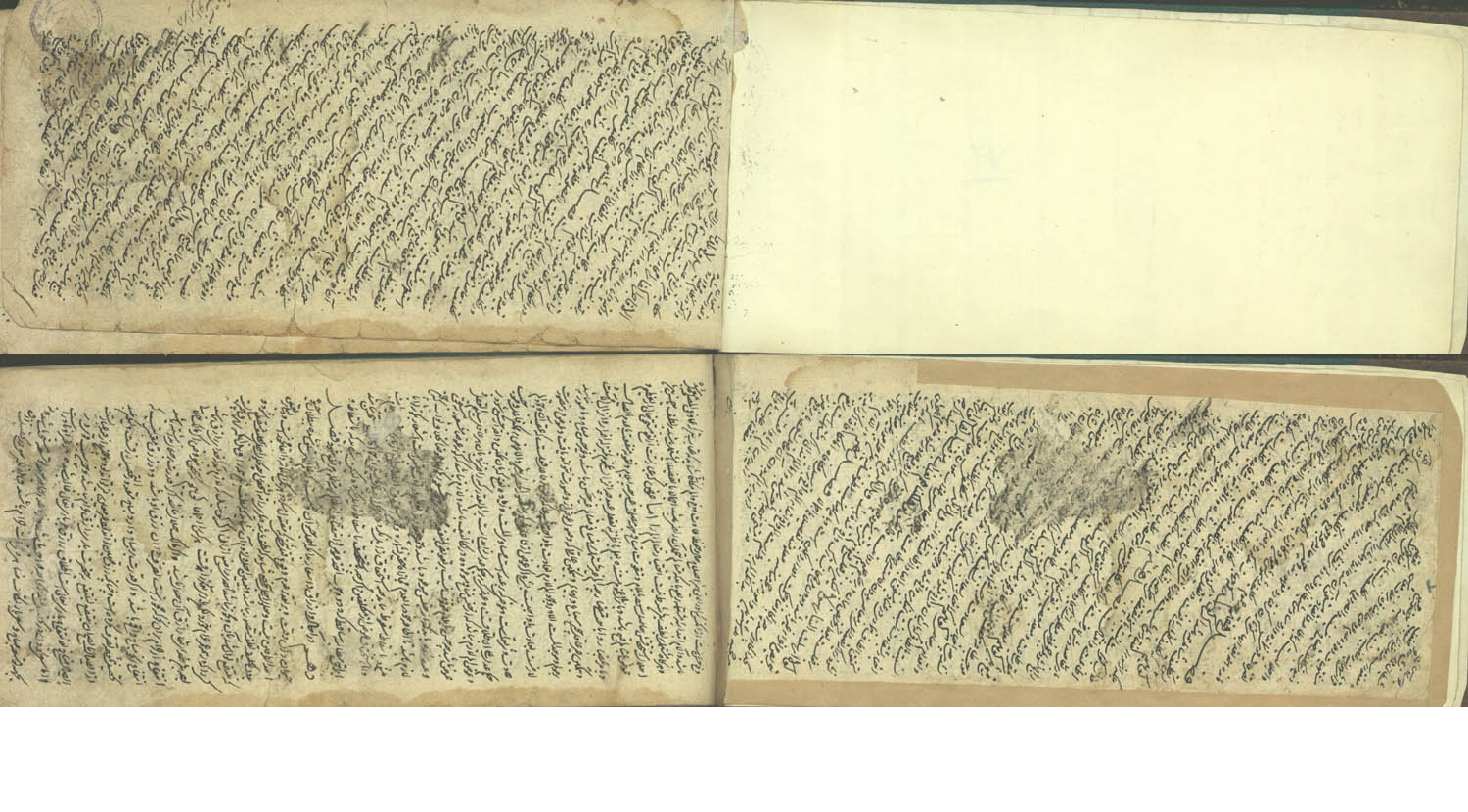

کتابخانه مجلس شورای ملی
کتاب
مؤلف
موضوع
شماره قفسه ۱۰۰۹۹
شماره ثبت کتاب
۷۸۶۳۰
بازدید شد
۱۳۸۴
بازرسی شد

مطلب یخم در اسماء ... فصل اول

فصل دوم

الملک

القدوس

السلام

المؤمن

المهیمن

العزیز

الجبار

المتکبر

الخالق البارئ

الغفار

القهار

الوهاب

الرزاق

الفتاح

العلیم

القابض الباسط

الخافض الرافع

المعز المذل

السمیع البصیر

الحکم العدل

اللطیف

فصل سیوم

فصل چهارم

الرحمن الرحیم

۴

... الحلیم ... العظیم ... الغفور ... الشکور ... العلی الکبیر ... الحفیظ یعنی محافظ دوام موجودات ... المقیت یعنی معطی قوت و خالق ارزاق ... الحسیب ... الجلیل یعنی متکبر است یا یعنی موصوف بصفات جلال ... الکریم ... الرقیب یعنی حفیظ است ... المجیب یعنی اجابت کننده دعای مضطر ... الواسع ... الحکیم ماخوذ است از حکمت ... الودود ماخوذ است از وُد یعنی محبت ... [illegible]

... المجید یعنی شریف الذات جمیل الافعال ... الباعث ... الشهید ... الحق یعنی متحقق الوجود ... الوکیل ... القوی ... المتین ... الولی یعنی نصرت دهنده ... الحمید یعنی محمود است ... المحصی ... المبدی ... المعید ... المحیی یعنی خالق حیات است ... الممیت یعنی خالق موت است ... الحی ... القیوم ... الواجد ... الماجد ... الواحد ... الاحد ... الصمد ... القادر ... المقتدر ... [illegible] ... ذوالجلال والاکرام ... المقسط ... الجامع ... الغنی ... المغنی ... المانع ... الضار النافع [illegible]

۵

... الغنی المغنی ... المانع ... النافع ... النور ... الهادی ... البدیع ... الباقی ... الوارث ... القادر المقتدر ... المقدم المؤخر ... الاول والآخر ... الظاهر ... الباطن ... الوالی یعنی المالک ... المتعالی ... البر ... التواب ... المنتقم ... العفو ... الرؤوف ... مالک الملک ... الرشید ... الصبور ... [illegible]

مطلب ششم در نبوت و این مطلب مشتمل است بر شش فصل

فصل اول ... [illegible]

فصل دوم در حسن بعثت و وجوب آن ... [illegible]

فصل سوم در آنچه باید که نبی بآن متصف باشد ... [illegible]

فصل چهارم در ... [illegible]

باشد [illegible] امامت امیرالمؤمنین [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] فصل [illegible] مطلب هفتم در امامت [illegible]

فصل اول [illegible]

[illegible] فصل دوم [illegible]

[illegible]

[illegible] فصل ششم [illegible]

[illegible]

ابو الحسن علی بن محمد علیه السلام و بعد از او ابو محمد الحسن بن علی علیه السلام و بعد از او الحجة القائم ابو القاسم محمد بن الحسن علیه السلام و در
اثبات امامت ایشان دو مسلک است مسلک اول [illegible] نص امیر المؤمنین علیه السلام بر امام حسن ع
متواتر است و نص امیر المؤمنین و امام حسن علیهما السلام بر امام حسین ع متواتر است و نص امام حسین
بر امام زین العابدین ع بطرق معتبره منقول است و همچنین نص هر امامی بر امام لاحق بعد از خود و از
رسول الله صلعم نص بر ایشان منقول است از جابر بن عبد الله انصاری رضی الله عنه مرویست که چون
آیه یا ایها الذین آمنوا اطیعوا الله و اطیعوا الرسول و اولی الامر منکم نازل شد گفتم یا رسول الله
اولی الامر کیانند که طاعت ایشان مقرون بطاعت خدا و رسولست گفت هم خلفائی یا جابر
و ائمة المسلمین من بعدی اولهم علی بن ابی طالب ثم الحسن ثم الحسین ثم علی بن الحسین ثم محمد بن علی المعروف
فی التوریة بالباقر و ستدرکه یا جابر فاذا لقیته فاقرأه منی السلام ثم الصادق جعفر بن محمد ثم الکاظم
موسی بن جعفر ثم علی بن موسی ثم محمد بن علی ثم علی بن محمد ثم الحسن بن علی ثم سمیی و کنیی حجة الله فی ارضه
و بقیته فی عباده م ح م د بن الحسن ذاک الذی یفتح الله علی یدیه مشارق الارض و مغاربها
و چون وجود امام لطف است و نصب امام واجبست و طریق معرفتش منحصر است در نص و اعجاز
و هر دو در ایشان متحقق است و منقول و در غیر ایشان هیچ یک از نص و اعجاز [illegible]
امامت متواتر نیست نص ایشان و تعیینشان از برای امامت متحقق باشد مسلک ثانی
[illegible]

[illegible]
... همچو معلوم شد سابقا که تحقق لطف بترجیح اسباب جانب خیر و صلاح [illegible]
[illegible] در عهد [illegible] شده و این مستلزم وجوب [illegible] خیر و صلاح [illegible]
[illegible]
از روی اختیار عباد [illegible] مطلب هشتم
در معاد و این مطلب مشتمل است بر پنج فصل فصل اول در امکان اعاده [illegible]
[illegible]

فصل دوم
[illegible]

فصل سوم
[illegible]
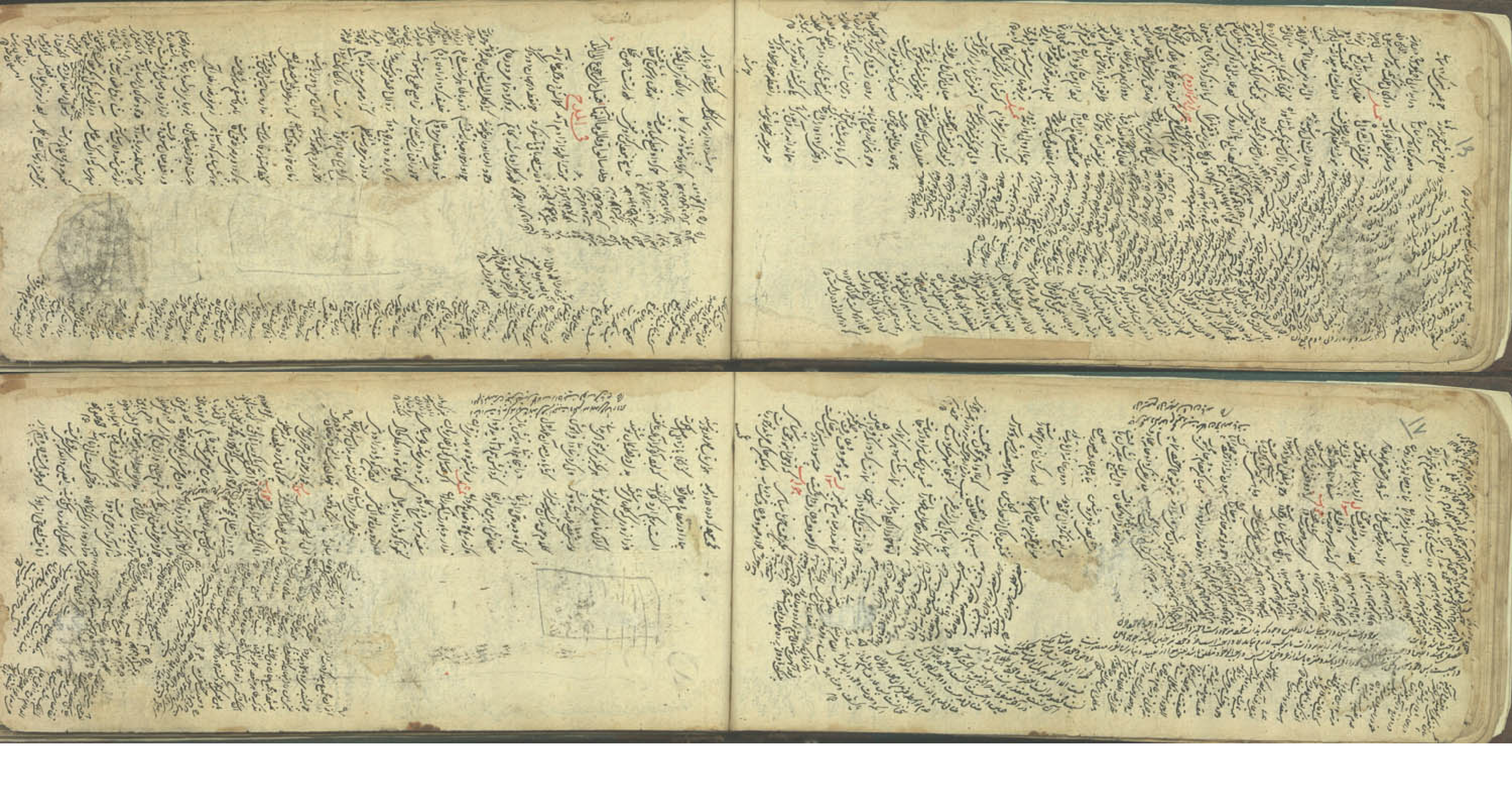
فصل چهارم
[illegible]

